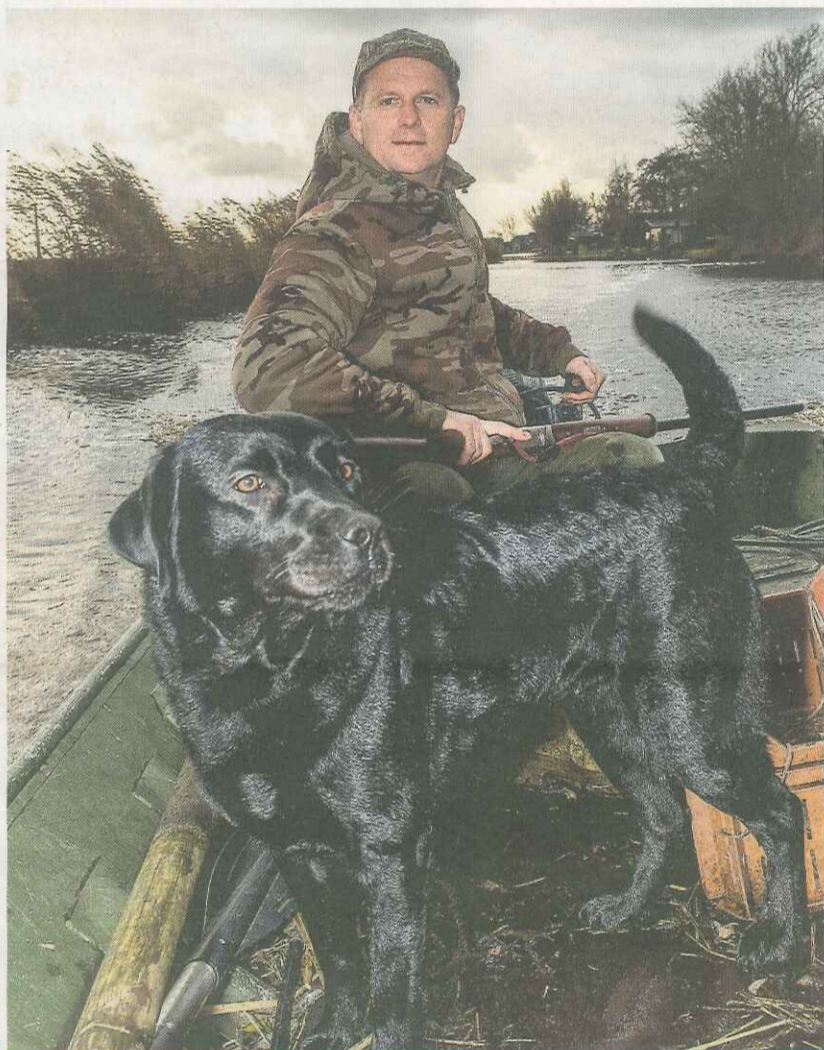

De jacht op ganzen

Van 1 maart tot 1 november mag in Noord-Holland weer op ganzen gejaagd worden. Hans Simons denkt dat jagen onmisbaar is voor het terugdringen van de ganzenoverlast, Ton Pieters vindt dat andere methoden effectiever zijn.

Ganzen in het park | Foto Edwin van Eis

'Als kind ging ik al met mijn vader mee op jacht'

Foto Jitske Schols

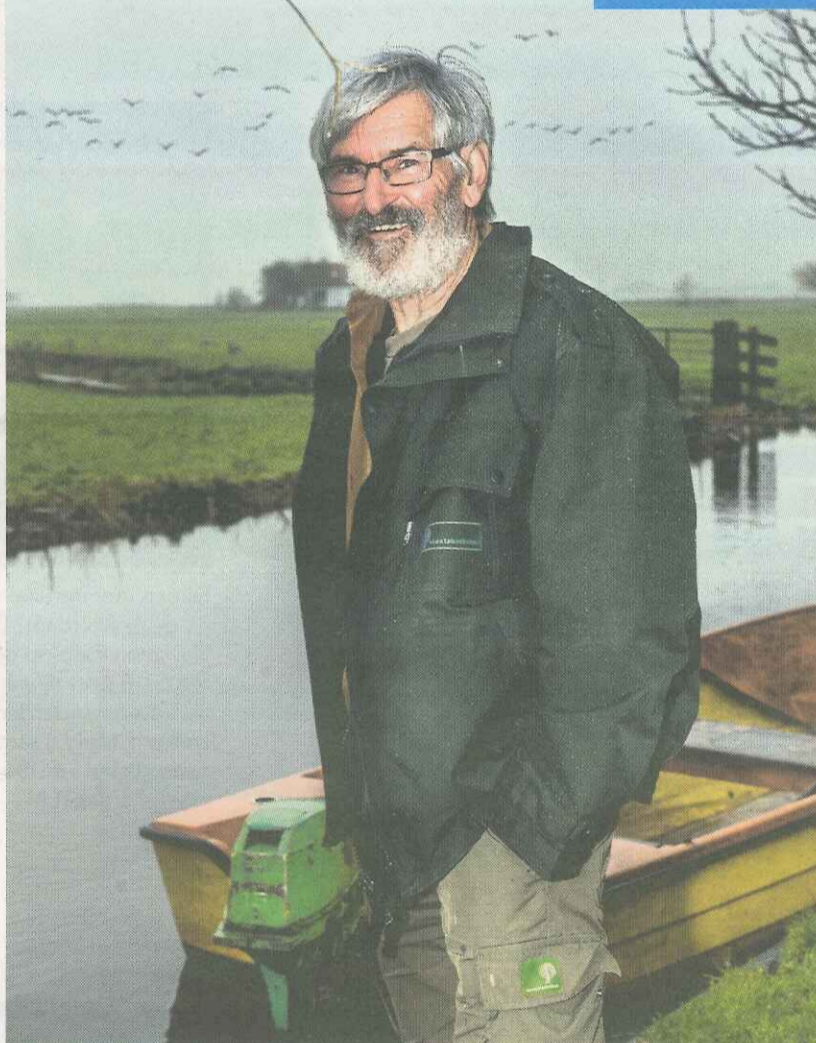
"Ik ben opgegroeid met de jacht. Als kind ging ik al met mijn vader mee, sinds mijn 21ste heb ik mijn eigen jachtakte. Mijn jachtgebied is vooral Ransdorp en Zunderdorp. In het jachtseizoen ga ik zo'n drie keer per week op ganzenjacht, altijd op verzoek van de provincie. Boeren moeten eerst aantonen dat ze voldoende hebben gedaan om de schade op een andere manier te beperken, bijvoorbeeld het plaatsen van vlaggen of knalinstallaties. Dan pas kom ik in actie. Ik jaag meestal 's ochtends vroeg, vanuit een jachthut. 's Nachts zijn de ganzen op het water, rond zonsopgang beginnen ze te vliegen en zoeken ze de weilanden op om te eten. Ik plaats wat plastic lokganzen, zodat ik ze beter binnen schot krijg. En dan probeer ik er een paar te verschalken. Hoeveel is afhankelijk van het weer. Als het bladstil is, horen en zien ze alles. Bij ruig weer heb ik optimale omstandigheden om te jagen, dan gaan ze sneller naar de grond. Ik houd van de spanning die bij deze buitenactiviteit hoort. Het is een eerlijke manier om een stukje wild te

verschalken. Er gaat niets van het dier verloren. We roken zelf ganzenborst, en met een vriend uit Durgerdam maak ik ganzenworsten. Ik lever ook aan lokale restaurants, zoals Het Schoolhuis en Het Dijkhuis. Als jager heb ik echt een taak, om het wild op een goede manier te beheren. De laatste jaren zijn in Waterland gewoon veel te veel ganzen, daar is iedereen het wel over eens. Voor agrariërs is het een flinke schadepost als de ganzen het voorjaarsgras wegvreten of als de ganzenmest in het hooi terecht komt. Je kunt wel proberen de ganzen te verjagen of hun eieren te bewerken, maar voor het terugdringen van de volwassen populatie is de jacht onmisbaar."

Hans Simons, Durgerdam

'Jagers verstoren de rust van de weidevogels'

Foto Jitske Schols

"Ik heb in Waterland zo'n vijftig jaar als beheerder gewerkt voor Staatsbosbeheer. De hoeveelheid ganzen is in die periode enorm toegenomen, vooral door de drooglegging van de Flevopolders. Toen ik begon, in 1963, had hier al decennia lang geen gans meer voet aan de grond gezet. In 1984 vond ik het eerste legsel van de grauwe gans. En nu verblijven hier gemiddeld zo'n twintig- tot dertigduizend ganzen. De grauwe gans is een magneet gebleken voor doortrekkende overwinteraars. Ganzen broeden al vanaf januari, februari, en ze hebben in Nederland nauwelijks natuurlijke vijanden, dus hun aantal neemt steeds meer toe. Ze eten vooral jong, eiwitrijk gras, wat voor de boeren natuurlijk vervelend is. Ook voor de natuur zitten er flinke nadelen aan een te grote ganzenpopulatie. Door vertrapping van stukken grasland is er minder plek voor weidevogels. De weidevogels verdwijnen toch al steeds meer uit Waterland door de intensieve landbouw en het verdwijnen van natte, bloemrijke hooilanden. Ook door de

ganzenmest vermindert de bloemrijkheid. Je krijgt een eenzijdig landschap, met minder vegetatie. Het is dus goed als de ganzenpopulatie gereguleerd wordt. De jacht zie ik niet als een structurele oplossing, omdat het relatief weinig oplevert. Ganzen zijn slimme dieren. Ze hebben heel snel door dat jagers het op hen voorzien hebben, dus je verlegt het probleem naar de burens. Bovendien verstoor je als jager ook de rust van de weidevogels, foeragerende overwinteraars en steltlopers als de Kievit en de goudplevier. Mijn advies is om de ganzen in het najaar - buiten het broedseizoen - af te vangen en selectief te doden. Door met name te kiezen voor bonte en verbasterde boerenganzen kun je het ras zuiver houden. Er is niets tegen de consumptie van deze ganzen, mits humane gedood. De grauwe gans hoort hier van oorsprong thuis. Je mag hem nooit uitroeien, maar reguleren is wel noodzakelijk."

Ton Pieters, Zuiderwoude